

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 25. februar 2016
(OR. en)

6147/16

SOC 63
EMPL 38
ECOFIN 102
EDUC 25

NOTE

fra:	formandskabet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Det europæiske semester 2016: bidrag til Det Europæiske Råds møde (den 17.-18. marts 2016 i Bruxelles)

Vedlagt følger til delegationerne en note fra formandskabet om ovenstående emne med henblik på samlingen i EPSCO-Rådet den 7. marts 2016.

Note fra formandskabet

Samlingen i EPSCO-Rådet den 7. marts

Indledning

Siden indførelsen af det europæiske semester i 2011 har der været regelmæssige justeringer med hensyn til processen, substansen og de involverede organer. Dets stigende vægt på arbejdsmarkedet og sociale målsætninger afspejles i de årlige landespecifikke henstillinger. Dette har også ført til en intensivering af overvågningen, inkl. den multilaterale overvågning, herunder peerevaluering. Bag denne udvikling er der en bred fælles forståelse for, at der er behov for en bedre balance mellem økonomiske/finansielle målsætninger og sociale målsætninger.

For EPSCO-Rådets vedkommende overvåges gennemførelsen af de beskæftigelsesmæssige og socialpolitiske landespecifikke henstillinger regelmæssigt af Beskæftigelsesudvalget (EMCO) og Udvalget for Social Beskyttelse (SPC).

Ud over denne tekniske realitet er der også en politisk realitet, der gør det afgørende at have et stærkere fokus på effektiv gennemførelse af de landespecifikke henstillinger. Denne anden dimension er meget relevant, i betragtning af at politisk ejerskab er en nødvendig forudsætning for en vellykket afhjælpning af de mangler, der er anført i de landespecifikke henstillinger. Samtidig er det en dimension, som de direkte interessenter sjældent drøfter åbent.

Det positive gruppepres på politisk plan bør styrkes, navnlig ved at udveksle bedste praksis og give mulighed for åbne og ærlige drøftelser. I betragtning af den høje andel af politikområder i den årlige pakke af landespecifikke henstillinger, der falder ind under EPSCO-Rådets kompetence, bør EPSCO-Rådet være mere aktivt og fokuseret i denne henseende. Denne orienterende debat har til formål at medvirke til at nå dette mål.

Politiske henvisninger

De vigtigste politiske spørgsmål i denne forbindelse kan findes i EMCO's bidrag (*jf. dokument 6151/16 + ADD 1*), der afspejler resultaterne af dets nylige multilaterale tematiske gennemgang af **segmenteringen af arbejdsmarkedet og kontraktlige ordninger**. Navnlig fremhæver den pågældende note, at det ikke er noget nyt, at det er nødvendigt at finde en balance i arbejdsmarkedspolitikkerne mellem fleksibilitet og sikkerhed, og at erfaringerne med reformer i de seneste årtier har været blandede: Nogle har været meget vellykkede, andre har ført til visse uønskede konsekvenser, som skal tackles.

Segmenteringen af arbejdsmarkedet er blevet et problem for de politiske beslutningstagere. Rådet har anbefalet, at flere medlemsstater tackler segmenteringen af arbejdsmarkedet ved hjælp af reformer af lovgivningen om jobbeskyttelse. Som svar på denne udfordring har en række medlemsstater vedtaget vidtrækkende og omfattende reformer i de senere år, mens andre i øjeblikket er i gang med at forberede sig på også at gøre det.

For nylig har der været øget opmærksomhed på mulighederne for mere fleksible arbejdsmarkedsforhold, og samtidig erkendes de udfordringer, der opstår som følge af nye beskæftigelsesformer (selvstændig virksomhed, løsarbejde, tilkaldesjob, osv.). Den største bekymring er, at ukonventionelle arbejdsordninger frem for at være en reel mulighed for at udnytte mere fleksible og billigere produktionsteknologier muligvis snarere dækker over traditionelle usikre lavtlønsjob. Med disse nye beskæftigelsesformer er debatten gradvis gået fra at handle om tostrengede arbejdsmarkeder til at handle om segmenterede arbejdsmarkeder. Lav mobilitet og få overgange mellem de to arbejdsmarkeder antyder, at segmenteringen af arbejdsmarkedet er strukturel.

Et vigtigt generelt punkt, der fremgår af hovedkonklusionerne fra EMCO's multilaterale overvågning, er, at medlemsstaterne står over for mange forskellige situationer. EMCO's gennemgang viste, at der er gjort betydelige fremskridt med at tackle de udfordringer, der peges på i de landespecifikke henstillinger. I en række tilfælde er den politiske og lovgivningsmæssige proces (som ofte er meget følsom, og som kræver opbakning fra mange berørte parter, ikke mindst arbejdsmarkedets parter) enten afsluttet eller næsten afsluttet. Nu består udfordringen i en vellykket gennemførelse af disse foranstaltninger efterfulgt af en tilstrækkelig robust overvågning og evaluering, så der kan foretages en finjustering.

Det bør dog erkendes, at gennemførelse tager tid, og at der ikke kan forventes resultater med det samme. Herudover bør der i stedet for at koncentrere opmærksomheden om specifikke detaljer i de politiske foranstaltninger lægges større vægt på at evaluere, om der er en passende overordnet balance mellem alle de indbyrdes forbundne faktorer, der bestemmer, om arbejdsmarkedet fungerer, da dette kan opnås på mange forskellige måder.

I EMCO-gennemgangen fremhæves også en række specifikke politikretningslinjer. Disse vedrører bl.a. vigtigheden af retshåndhævelse med henblik på at bekæmpe misbrug og proformakonstruktioner, anvendelsen og effektiviteten af skattemæssige incitament, stigningen af antallet af selvstændige og deres indvirkning på de sociale beskyttelsessystemer samt evaluerings- og overvågningspraksis.

På denne baggrund opfordres ministrene til at drøfte følgende spørgsmål:

- Strukturelle reformer medfører ofte omfordeling af den kollektive velstand: Nogle står til at vinde, mens andre står til at tabe. Hvordan kan inklusive strukturelle reformer bedst sikres? Hvordan kan det politisk ugunstige misforhold mellem de kortsigtede negative konsekvenser af reformer forenes med valgperioder?
- Var de landespecifikke henstillinger i sig selv befordrende for gennemførelsen? Bør ejerskabet øges ved at give medlemsstaterne større råderum til at forfølge deres egne foretrukne politiske løsninger, eller bør de landespecifikke henstillinger snarere være tilstrækkelig specifikke for at undgå nyfortolkning til medlemsstaternes egen fordel (og således skabe et pres med henblik på iværksættelse af nødvendige, men upopulære reformer)?
- Hvilke råd kan du give med hensyn til gennemførelse af landespecifikke henstillinger? Hvilke faktorer har bidraget til vellykket gennemførelse af landespecifikke henstillinger i dit land, og hvilke hindringer skulle overvindes? Hvis en landespecifik henstilling blev gennemført tilfredsstillende og i fuldt omfang, førte den så til de forventede positive resultater? Hvis ikke, skyldes dette den tid, som det tager at opnå resultater?

Tilrettelæggelse af drøftelserne

Ministrene opfordres til i deres indlæg at fokusere på gennemførelse. Med udgangspunkt i ovennævnte elementer bør yderligere input fokusere på de politiske udfordringer, flaskehalsene og succeserne som følge af segmenteringen af arbejdsmarkedet og kontraktlige ordninger. Da det ikke er alle medlemsstater, der har modtaget landespecifikke henstillinger om de pågældende spørgsmål, kan ministrene også fremsætte bemærkninger til gennemførelse af landespecifikke henstillinger i generelle vendinger (se ovenfor).

Med hensyn til rækkefølgen af indlæggene vil Kommissionen og EMCO- og SPC-formændene efter formandens indledning give deres bidrag til debatten.

Herefter vil tre medlemsstater (FR, IT og PL) forelægge deres nylige reformbestræbelser på dette område med fokus på de politiske udfordringer, som de er stødt på, såsom spørgsmål vedrørende bl.a., hvordan man håndterer forskellige interessenter og divergerende og personlige interesser, samt andre politiske overvejelser.

Efter drøftelsen af disse landespecifikke situationer vil alle medlemsstater, der ønsker at reagere på indlæggene eller de spørgsmål til drøftelse, der forelægges i slutningen af denne note, få lejlighed hertil. Ministrene kan også fremsætte bemærkninger om arten af landespecifikke henstillinger eller deres egne erfaringer med gennemførelse.

Navnlig kan ministrene drøfte strategier til håndtering af vinderne og taberne efter strukturreformer kombineret med, hvis det er relevant, eventuelle overgangsordninger, og hvordan passende inddragelse af arbejdsmarkedets parter sikres. De kan også drøfte vanskelighederne ved at kommunikere om og iværksætte strukturreformer, navnlig når reformernes kortsigtede virkninger måske ikke virker befordrende for vækst.

Ministrene opfordres til at indgå i en åben og konstruktiv erfaringsudveksling. Dette vil give mulighed for en dynamisk drøftelse, hvor konkrete resultater deles til alles fordel.

Formandskabet vil forelægge en sammenfattende rapport om resultaterne af denne og andre drøftelser vedrørende det europæiske semester for Det Europæiske Råd med henblik på mødet den 17.-18. marts.